

BOOK OF ILLUSION – MICHAEL CAINE

(ILITI KNJIGA ILUZIJE)

Baltazar Blum

Osnovno svojstvo svakog filma je da prikaže nešto imaginarno, neku priču. Ako ga raščlanimo, primećujemo film iz dve vrste prikazivanja; dekor i akteri prikazuju situaciju koja je fikcija, priča koja se pripoveda, dok sam film u formi slika poređanih jedna do druge, prikazuje onaj prvi prikaz. Film je dakle, dvostruko irealan; irelan zbog onog sto prikazuje (fikcija) i irealna zbog načina na koji prikazuje (slike predmeta ili aktera). Za sve filmove bez razlike važi pravilo da svaki film svojim materijama izraza (pokretna slika, zvuk) čini irealnim ono što prikazuje i pretvara ga u prizor.

Gledalac je, kako i sam naziv kaže, neko ko je došao da gleda prizor.

Od trenutka kad se neka pojava pretvoriti u prizor otvara se put za sanjarenje.

Prvi put sam ga ugledao još kao dete u filmu *Čovek koji je htio da bude kralj* jednog nedeljnog popodneva dok sam ležao u krevetu i oporavljao se od prehlade. Definitivno moj mali dečiji um tada nije shvatao i prepoznavao kvalitet tog sjajnog filma, već je u skladu sa svojim godinama bio daleko prijemčiviji za crtane filmove i ekrанизovane bajke tipa *Aladin, priče 1001 noći* i druge, u mojim očima tad „realističnije“ filmove. Ali taj glumac, taj čovek u uniformi britanskog vojnika – zajedno sa šlemom, plavom kosom i čudnim naglaskom – koji se u završnoj sceni filma jedva prepoznaće kroz lik bogalja, nosioca priče, dok stavlja pred „brata“ Kiplinga lobanju sa krunom...znao sam ga. Jednostavno mi je „iskočio“ iz sećanja i prepoznao sam ga. Odakle, ne znam. To je ona scena kad se ispred tebe poreda sto nepoznatih ljudi a ti prstom bez nekog racionalnog i posebnog razloga uperiš u jednoga, jer ti je nekako, smem reći – blizak, a da ga i ne poznaješ.

O Majkl Kejnu (ili Sir Michel Caine ili Maurice Joseph Michlewhitu) u smislu izlaganja njegovih biografskih podataka i pronalaženja astrološke potpore za njih u okviru horoskopa, neću mnogo pričati. Zapravo, neću pričati uopšte. Pričaću o njegovom delu. Od biografske osnove mogu reći samo to da je rođen 18. marta 1933. u Londonu. Njegovo detinjstvo i odrastanje nije bilo lako s obzirom da je poticao iz radničke porodice; majka, Ellen Frances Marie, radila je kao kuvarica i nadničarka, dok mu je otac „fizikalisaо“ na ribljoj tržnici a pocetkom 40-tih godina prošlog veka mobilisan je neposredno po početku Drugog svetskog rata. Kejn je prve godine života proveo u Shopatwarku, u južnom delu Londona (odатле i

njegov čuveni južno-londonski akcenat po kome je, između ostalog, prepoznatljiv) a za vreme već pomenutog rata evakuisan je i sa majkom i bratom seli se u North Runceton u Norfolku, području koje se nalazi na istočnom delu Engleske. Posle završetka ratnog vihora, nakon što mu je otac demobilisan, porodica se ponovo seli ali ovog puta u Marshal Gardens.

1946. godine, Majkl se upisuje srednju školu u Kambergvilu (Wilson's Grammar School) koju završava sa uspehom a nakon toga kratko vreme radi kao kancelarijski nameštenik i kurir u filmskoj kompaniji *Viktoria Street*, kao i za filmskog producenta Jeya Lewisa u Wardor Streetu. Od 1952 do 1954 služi vonji rok u Britanskoj Kraljevskoj Armiji – odsek Kraljevska pešadija. Iskustvo poneseno iz tog perioda života Kejn koristi u svojoj glumačkoj karijeri za verovatno najbolje uloge koje je ostvario kroz filmove *Zulu*, *The man who would be king*, *A bridge to far...*

Prvi put se pojavio pred kamerama kao dvadesetrogodisnjak u filmu *Hill in Korea* (1956) u jednoj od onih manjih, sporednih uloga koje retko koji gledalac i da zapazi. Narednih osam godina se na sličan način „potuca“ po filmskim projektima sve do 1964. godine kada se zahvaljujci ulozi poručnika Bromheada u sad već kultnom filmu *Zulu* probija u sam vrh, ne samo britanskog već i svetskog filma, i time svojom pojавom i talentom opunomoćuje rađanje glumačkog mita koji traje već pola veka a zove se – Michael Caine.

Njegovo glumačko umeće je najprostije rečeno fascinantno i neverovatno plodonošno. Oprobao se u mnogim žanrovske potpuno različitim filmovima i sa uspehom izneo mnoštvo karakterno različitih uloga na film-

sko platno. Ja sam u svrhu ovog astrološkog tumačenja u kome će pre svega pokušati da pronađem fiktivne likove oživljene kroz Majklov glumački talenat a prikazane u njegovom horoskopu, napravio izbor od osam meni najdražih filmskih ostvarenja ovog nadasve velikog glumca. Istovremeno će biti i astrološki tumač, istovremeno i filmski kritičar.

Ali pre toga, da bi čitava stvar bila razumljiva i pristupačna, potrebno je reći i po koju reč o filmu, njegovoј estetici, sadržaju, psihologiji i uticaju koji vrši na gledaoca, kao i natusa u čijem horoskopu on živi.

Film kao predstavljacka iluzija

Krajem 19. veka se u isto vreme kad i film javlja nova naučna disciplina; eksperimentalna psihologija. Ono što je zanimljivo reći je da se narednih godina sve do danas (kao što znamo) ta naučna disciplina uveliko razvijala, dok se pojava filma (prvo nemog) i njegov razvoj u smislu sve produbljenije samostalne umetničke forme vremenski poklapala sa važnim teorijama percepcije, a posebno vizuelne percepcije. Jedna od ljudi koji su se značajno bavili percepcijom filma bio je i Hugo Minsterbegr, filozof i psiholog, On se pre svega bavio problemom percepcije filma i, tacnije, odnosima, prirode filmskih sredstava i strukture filma ali takođe i velikim kategorijama ljudskog duha. Jedna od njegovih najvećih zasluga je to što je dokazao da se nastanak prividnog kretanja kao najvažnije pojave na filmu objašnjava svojstvom ljudskog mozga (fi efekat) čime je postavio temelje svakog savremennog teoriskog objašnjenja ovog efekta. Povučen činjenicom da je efekat pokreta moguće objasniti određenim svojstvom ljudskog duha (psihe), Hugo Minsterberg razvija shvatanje po kojem film u celini predstavlja mentalni pro-

ces, odnosno **umetnost duha**. Prema tome, film je umetnost:

- pažnje: on predstavlja snimanje koje se organizuje na isti način na koji ljudski duh daje smisao realnom
- pamćenja i imaginacije, koji omogućavaju da se shvati zbijanje i rastakanje vremena, pojam ritma, mogućnost flesh bečka, prikazivanje snova
- emocije, kao najviše faze u psihologiji, koje se izrazvijaju kroz priovedni iskaz.

Dakle, od jednostavne iluzije pokreta do složene skale emocija, prolazeći kroz psihološke pojave poput pažnje ili pamćenja, celokupan filmski mediji stvoren je radi obraćanja ljudskom duhu, imitiranjem njegovog mehanizma; gledano sa psihološkog stonovišta film ne postoji ni na filmskoj traci, ni na ekranu već samo u ljudskom duhu (psihi) koji mu obzebeđuje stvarno postojanje.

Prema Edgaru Morenu filmska percepcija poseduje sve vidove magične percepcije. Ona se zasniva na zajedničkom sistemu, koji je određen verovanjem u kopiju, u metamorfoze i sveprisutnost, u univerzalnu nestalnost u uzajamnu analogiju mikrokosmosa i makrokosmosa. Dakle sva ta obeležja odgovaraju upravo konstitutivnim odlikama filmskog sveta. Po Morenovim teorijama sličnost između sveta filma i sveta sna se često uočavala. Film je dakle pronašao „sanjanu, oslabljenu, iskrivljenu, opsativnu sliku tajnog sveta, u koji se povlačimo u budnom i usnulom stanju, sliku tog života većeg od života, u kojem žive zločini i junačka dela koje mi nikad ne počinimo, u kojem se gube naša razočarenja i radjaju nase najluđe nade.

Nastavljujući dalje svoja razmišljanja Edgar Moren brižljivo pravi razliku između

identifikacije sa određenim likom na ekranu, što je kao sasvim uobičajena i najčešće pomjana pojava samo jedan vid pojave projekcija identifikacija, i polimorfnih projekcija –identifikacija, koje prevazilaze okvire lika na filmu i tvore proces uranjanja gledoca ne samo u sredinu već i u radnju filma. Stoga film podstiče i identifikaciju sa sebi sličnim i sa sebi stranim, pri čemu u drugom slučaju dolazi do jasnog prekida s učestvovanjem u stvarnom životu“

Film = fikcija

Osnovno svojstvo svakog filma je da prikaže nešto imaginarno, neku priču. Ako ga raščlanimo, primećujemo film iz dve vrste prikazivanja; dekor i akteri prikazuju situaciju koja je fikcija, priča koja se pripoveda, dok sam film u formi slika poređanih jedna do druge, prikazuje onaj prvi prikaz. Film je dakle, dvostruko irealan; irealan zbog onog sto prikazuje (fikcija) i irealna zbog načina na koji prikazuje (slike predmeta ili aktera). Za sve filmove bez razlike važi pravilo da svaki film svojim materijama izraza (pokretna slika, zvuk) čini irealnim ono što prikazuje i pretvara ga u prizor. Gledalac je, kako i sam naziv kaže, neko ko je došao da gleda prizor. Od trenutka kad se neka pojava pretvori u prizor otvara se put za sanjarenje.

Glumac – nosač fikcije i fiktivnih likova

Ono što mi nazivamo psihološkim bogatstvom lika vrlo često je samo posledica modifikacije skupa funkcija koje dati lik ima. Ova modifikacija se odvija prema modelu skrojenog lika. Fiktivni lik je dakle izvršilac, budući da ima zadatak da putem funkcija koje obavlja izvrši transformacije neophodne za napredovanje priče. Isto tako on garan-

tuje jedinstvo priče: lik u igranom filmu je u izvesnom smislu nit vodilja, njegova je uloga da homogenizuje priču i uspešno ostvari njen kontinuitet.

Ako uzmemo recimo lika u romanu, predstavi i pozoristu uočićemo razlike. Lik u romanu predstavlja ime oko koga se kristalizuju određene odlike, karakterne crte, osećanja i radnje. Pozorišni lik nalazi se na sredini između književnog i filmskog lika: on predstavlja figuru proizašlu iz napisanog pozorišnog komada pri čemu ga sporadično otežavaju ovaj ili onaj glumac. Stoga se desi da određeni pozorišni lik poprili obeležja glumca koji ga je tumačio. Na filmu je situacija drugačija. Lik u igranom filmu, s jedne strane, postoji samo u vidu fizičkih crta jednog glumca (osim u slučajevima remaka) i s druge samo kroz jednu snimljenu interpretaciju i to onu koja je zadržana u finalnoj montaži filma. I dok nikad i nikome ne padne na pamet da za Hamleta kaže Lorens Olivije, vrlo često se ime glumca koristi kad se govori o nekom filmskom liku. Status lika na filmu je i posledica star sistema, koji je jedno od obelžja funkcionisanja filma kao institucije. Star sistem u američkoj kinematografiji doveden je do vrhunca, prisutan je u bilo kom komercijalnom filmu i dvostruko određen svojim ekonomskim i svojim mitolškim aspektom, koji su uzajamno usko povezani. Film je industrija koja nosi veliki kapital: njegov cilj je dakle da izvuče maksimanu dobit iz uloženih sredstava. To uslovjav dvojaku praksu; s jedne strane glumci se angažuje po ugovoru i vezuju iskljucivo za jednu kompaniju, a s druge smanjuje se rizik od neuspela, jer se računa na već postojeću sliku o određenim glumcima. Ako se neki glumac pokaže posebno uspešan u tumacenju odre-

đenog tipa uloga ili lika, nastoji se da se u sledećim filmovima, po oprobanom receptu postupak ponovi. Otuda i mitolшки aspek filma: za pojedinog glumca gradi se određen imidž zahvaljući kojem on postaje zvezda.

Zaključak bitan za astrološko tumačenje

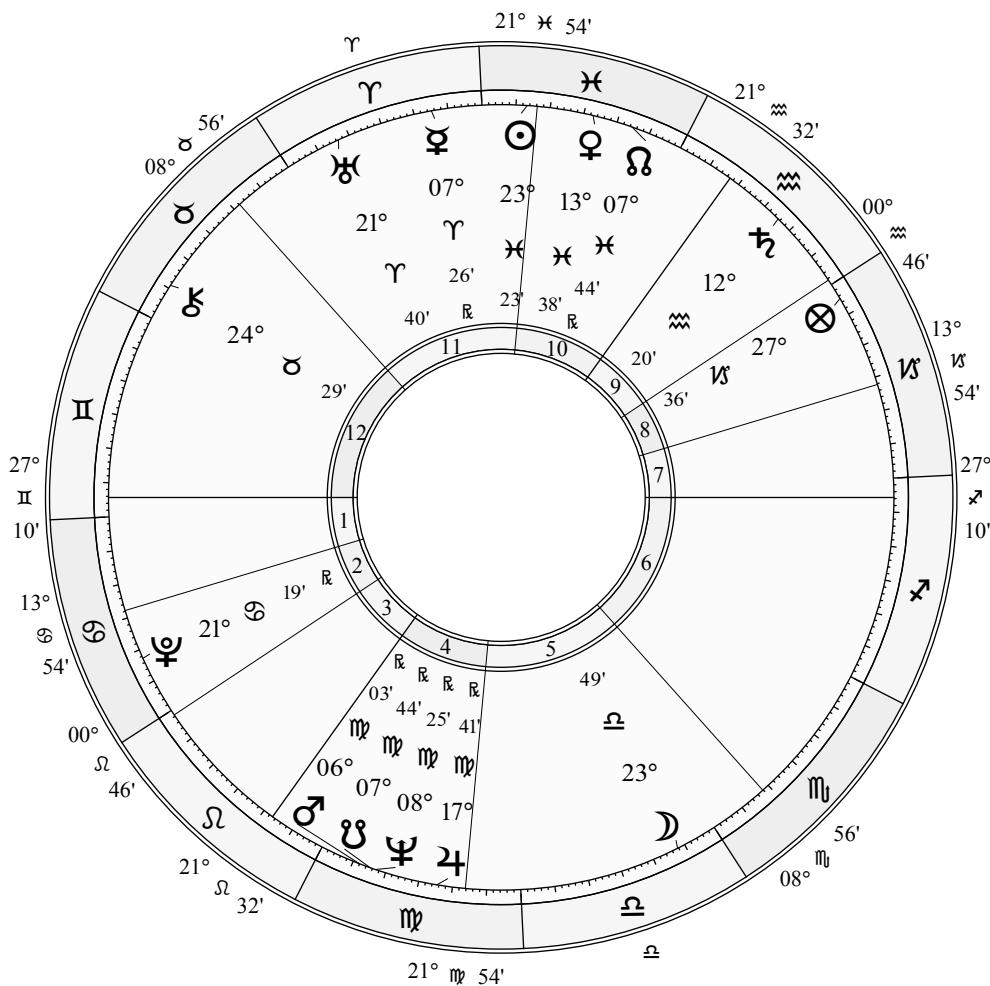
Dakle, kroz sve ovo rečeno sasvim je neosporno da film na astrološkom nivou realnosti mora biti predstavljen Neptunom i seri-

jom 12. Što glumac ima zastupljeniju seriju 12 i pomenutu planetu na bilo koji načine širi se njegova mogućnost obuhvatanja različitih uloga odnosno stupanja u dodir sa fiktivnim likovama (ili entiteima koji na različite načine žive u njegovom horoskopu). Naravno u svemu tome je bitna i uloga serije 5 odnosno moći kreativnog izražavanja natusa ukoliki se bavi glumačkim pozivom.

Michael Caine

NATAL CHART

14 March 1933
10:10
Standard time
London, England
51 N 30 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Tropical Placidus

Majkl Kejn - potencijal

Fiksne zvezde aktivirane unutar natala

1. Spika i Arkturus – upliv vrše preko Meseca
2. Arhernar – upliv vrši preko Venere
3. Ascedent na Betelgezu (možda ???)

Veći deo moje pažnju prilikom pogleda na natal poznatog glumaca zaokupila je izuzetna zastupljenost serije 12, bilo putem direktnе povezanosti (kroz Neptuna, 12. seriju) ili indirektane saglasnosti s njom (kroz analogne elemente: retrogradanost, uklještenost,

pojedina sazvežđa...) što znači da je ovo horoskop koji lako može inicirati u filmsku umetnost.

Služeći se astrološkim smernicama, u prvi mah tumač bi mogao uočiti natusovu potrebu za izražavanjem (Merkur u Ariesu), ali kroz sfere koje nisu toliko tipične u smislu žustrog učešća u društvenoj trci, ambicioznosti, pothranjivanjem ego potreba po konvencionalnom obrascu da *Svet ceni uspeh, a ne vrednost...* (Merkur u Ariesu retrogradan – ne kreće se ka klasičnom usponu na hijerarhijskoj lestvici) i koje više idu u susret potrebi ka pristupanjem onom segmentu života koji se odigrava na „pučini“, mestu gde se ukrštaju svi „tajni“ putevi jednog društva u raznim oblicima (imaginacija, izolacija, izopstenost, iluzija, „magija“...) veoma blizu sveta sna koji je Frojd nazvao “kraljevski put u nesvesno“, gde *kreativni element* uzima maha katkad izmičući kao nešto neprozirno. Dakle, „uklješteni“ Merkur je retro, a uz to u sebi nosi Neptuna što znači da natus *nosi svoj filmski san i radi* na njegovom ostvarenju (Devica + Mars vladar 6. kuće u konjunkciji sa Neptunom) i bez obzira kako ulagao energiju – bilo na mentalnom ili fizičkom nivou – primetno je da natus uvek (neizbežno) dolazi u vezu sa Neptunom preko Marsa; njegovog dispozitora i pokretača (bilo da se izražava kroz Ariesa ili kroz Aresa: čak 4 u 1!!!). Pa i oni poslovi koji je Kejn obavljao pre glumačke karijere bili su povezani sa svetom filma (kurir u filmskoj industriji, rad za poznatog producenta...)

S druge strane uočljivo je da postoji jedna neraskidiva veza između *ličnost i njene kreativne strane izražavanja* (Merkur vlada i 1. i 5. kućom). Nazire se talenat, i onog trenutka kad ga natus uznesе na najprilagodljivi na-

čin prikazan njegovim horoskopom (što će biti kroz film *Zulu* – Mars (r) + Neptun (r) + Merkur) gotovo je sigurno da će ga po tome drugi prepoznati i zavoleti i da će doći do onog kruga ljudi (ili publike) koja na takav način obitava u granicama njegovog carstva (Merkur je na 7. stepenu (živi u javnosti) + uzajamna recepcija sa retrogradnim Jupiterom kao vladarem 7. kuće (javnost je naklonjena natusu) + njihova osnovna, bazična veza je utvrđena preko Neptuna što znači da natus nosi njegov (filmski) svet (Merkur dispozicijom) dok su drugi (javnost) tom svetu, ’ajde da kažemo, potčinjeni (Jupiter konjunkcija) i rado ga prihvataju.

Istu sliku predočava i Mesec (kao narod, obožavatelji, publika...) koji se našao u uklještenom znaku Vage u 5. kući odakle istovremeno pravi *moving in* znak Pisces (= 12) To koračanje kroz poziciju i dispoziciju koje glasi: korak napred – korak nazad, ovde bas predstavlja sticanje iskustva na stazi sačinjenoj od venerijanskog materijala i neptunovskih poruba.

Razmatrajući Mesec u ovoj priči, astrolog može zapaziti par bitnih činjenica. Prvo, našao na fiksnoj zvedi prve magnitude poznatoj kao *Spika*. O njoj sam već pričao ali i ovde ću ponoviti da je njen benefičan uticaj između ostalog vezan i za umetnost (sve njene vidove) i sposobnost da podari talenat za nju kao i sjajne životne prilike koje treba iskoristi. Mesec osim sto ovde predstavlja „filmsku populaciju“ kao lična planeta direktno je povezan i sa natusom (plus sto je ovde i „svvladar“ 1. kuće) a i prirodni je prenosnik astralnih uticaja i najprimečivija planeta na njih i jedan je od najboljih provodnika priča koje nose fiksne zvezde. Jedina stvar koja još treba da se usaglasi radi

njene aktivacije je pozicija Marsa i Venere u ovom horoskopu kao planeta od čije prirode je *Spika* spravljena (po Ptolomeju).

Venera se nalazi se u znaku svoje egzalatacije i blagosljana je bliskim prisustvom Sjevernog Čvora (veliki podsticaj za umetnička postignuća, kao i talente date preko nje). U potpunosti spaja serije 12 (film) i 5 (glumac) jer kao sto vidimo; vlada natusovom 12. kućom, nalazi se u Ribama (12), a uz to je još i vladar uklještenog znaka (12) u 5. kući i u konjunkciji je sa Suncem (prirodni signifikator 5) !!! no other comments !!! i time ukazuje na dominaciju *filmske umetnosti* u ovom natalu. (uzgredno bi ovde pomenuo i postojanje tipičnog kod vezanog za filmske glumce na najopštijem nivou – Sunce (5) u Ribama (12))

Kakav je Mars? Pošto se radi o muškom horoskopu Mars između ostalog igra važnu ulogu jer predstavlja Kejbove tipično muške crte ali i njegovu volju, elan, podsticaj... On je isto povezan sa serijama 5 i 12 (konjunkcija s a Neptunom + uklješten znak, a već sam rekao da ga natus nosi u sebi) te se i preko njega ispoljava pozitivan kvalitet vezan za talenat natusa koji podržava poziciju Meseca na Spiki i podstiče sposobnost transformacije, prijemčivost na „kruće“ uloge vojnika, gangstera, ratnih zarobljenika i sl. a naročito stoga što je retrogradan i time idealno uklopljen da svoju odvažnost izrazi kroz film pre nego u recimo realnom životu (npr. u filmu može biti vojnik heroj u odbrani, a u stvarnosti pozadinac).

Možda bi jedinu manju, mogao bi je nazvati „spoticajuću“ okolnost, mogla predstavljati postojeca opozicija između Marsa i Venere. No, ako dublje uđem u to mogu primetiti da se kontradiktornost koja postoji

između njih prevazilazi upravo kroz dijagonalno suprotne uloge koje iskazuju crte i jedne i druge planete u manjoj ili većoj razmeri. Očigledno je da Venera zajedno sa Suncem, mnogo više opsuje fizički izgled Kejna i njegovu pojavu od Marsa. Majkla vidimo ga kao nekog dosta prijatnog, šarmatnog, nekog ko nije sklon ekcesima; u mladosti dosta lepuškatsog sa venerijanskim crtama – plave oči, plava kosa, zavodljiv osmeh, uvek skladno odevenog... i sve to koristi recimo u ulozi simpatičnog zavodnika Alfia o kome će kasnije biti reči. Ali i kod tog lika bez obzira na preimrućstvo Venere (i Sunca) oseća se Mars (ponekad je bezobziran, samoživ, prost u izrazvanju, sklon da stvari preokren u svoju korist...). Paralelno tome u svojim najznačajnim ulogama koje su mu donele reputaciju i slavu a primarno su Marsovog kvalitetata (neki od primera: *Zulu*, *Get Carter*, *Bridge to far*, *Escape to Victory..*) nazire se i uticaj Venere pomalo (na primer; u ulozi poručnika Bromeheda (Mars) oseća se jedna vid „feminiziranosti“ i oficirske otmenosti u mnogome suprotan slici klasičnog heroja (ratnika). Stoga mislim da se kontradiktornost iskazana putem opozicije prevazišla na filmskom platnu spajajući suprotnosti u jednu usklađenu celinu koju nosi filmska uloga.

Još bi kao interesantnije u domenu relevantne teme pomenuti dve stvari.

Prvo, vidimo i da je Merkur (1-5 + Mars, Neptun, Jupiter) sektilno povezan sa Saturnom (vladar 9. i 10 kuće) orbisa pet stepeni sto natusu može dati podugačku karijeru kao i mogućnost da ostane upamćen u vremenu kroz svoje umetničke poduhvate (interesantno je da autobiografska knjiga izdata pre par godina nosi naslov *Elephant in Hollywood (Slon u Holivudu)*)

A druga stvar je postavka Venere na fiksnoj zvodi prve magnitude Arhernaru. *Arhernar* zapravo predstavlja kraj podzemne reke poznate po mitu vezanom za Fejtonov pad prouzrokovani usled narastajuće taštine. Generealno je dosta benefična zvezda i nosi prirodu Jupitera, sa obećavajucim Happy End-om i ona je bila pominjana već, ali ovde je uzimam u drugačijem kontekstu. Jasno je da se kroz *polifonu simboliku* svake reke (pa i podzemne) može uočiti i dubina nesvesnog koja obitava unutar čoveka kroz sveobuhvatne mogućnosti i proticanje oblika. Kaže se da oni koji ulaze u iste reke primaju tok uvek drugih voda. Analogija koja sledi, a imajući pri tome značaj Venere (ali i elemenata 12-ice i Neptuna, uopšteno) u ovom horoskopu, odnosi se na natusovu sposobnost ulaska u sebe i stupanja u dodir sa onom grupom entiteta koji u njenu žive preko pomenute planete i iznose kroz filmsku kameru. Možemo slikovito iskoristiti ovu Veneru kroz Kejnovе uloge prisećajući se recimo filma *Blame it on Rio*, gde Kejn kao srednjovečan muškarac ulazi (tačnije kao da se nesvesno prepusta igi i ne želi da s odupre) u vezu sa

mladom devojkom, kćerkom njegovog najboljeg prijatelja. Pun komičnih obrta, zamršenih situacija, tajni, preljuba (celokupna drama se dešava na putovanju) gde se ipak na kraju sve srećno završava, zasigurno je jedna od onih filmova gde se Majkl na subjektivnom nivou dotako te Venere (sa svim klasifikacijama horosopskim) i „objektivno“ je predstavio publici. Slične pojave donekle bi se mogli uočiti i u filmovima *Hannah and her sisters* i delimično *Quiet American*. Ali o tome u narednom poglavljiju.

Relevantnost stepena Asedenta u okviru slučajeva gde nije (prepostavljam) rađena rektifikacija, može da se dovede u pitanje. Shodno tome o mogućem značaju Batlegeza neću pričati, ali ruku na srce, mogao bi biti prikidan dopunitelj priči u konotaciji večne slave koju nosi i titulom Sir koja je natusu dodeljena.

Dakle, to bi manje-više bilo to što se tiče filmskog potencijala u Kejnovom horoskopu. A sad je vreme da vidim šta kažu fotogrami, odnosno pokretne slike namotane na rolnu filma u osam sekvenci.

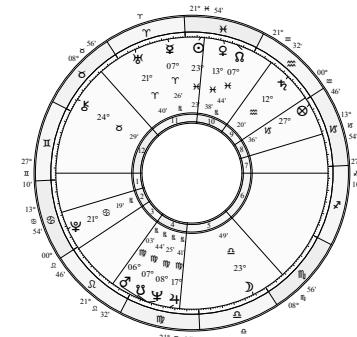
1. ZULU (1964) - OCENA 10*****

Michael Caine

NATAL CHART

14 March 1933
10:10
Standard time
London, England
51 N 30' 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Tropical Pacific

Zulu, ili kako ga je jedan glumac nazvao „petlja od britanskog čelika“ je film zasnovan na istorijskom događaju odigranom za vreme rata između Britanskog carstva i Kraljevstva Zulua (Anglo – Zulu war) januara 1879 godine, poznatom kao **Battle of Rorke's Drift** gde se šaćica britanskih vojnika (vojna baza od 150 vojnika – zajedno sa ranjenicima i bolesnicima) suprotstavlja brojčano daleko nadmoćnijem neprijatelju od 4000 Zulu ratnika. To je dakle film koji je doneo slavu Kejnu i sa kojim se probio u red najzastupljnejih engleskih glumaca. U najvećoj meri Majkl kroz taj film oživljava slike (entitete) Marsa, Neptuna, Jupitera iz Device i Merkura iz Ariesa kao njihove „produžene ruke“ i to je onaj filmski pogodak o kom sam govorio. Kejn glumi poručnika Bromheada (dakle, koristi se Marsom u Devici - vojna služba, ali kako se istovremeno „kači“ za Merkura u Ariesu (mesto egzaltacije Sunca) kroz forward-back moving imamo

nekog s činom – poručnik), ne toliko tipičnog herojskog lika – lidera (retrogradnost) a ambicijom da povede glavnu reč u borbi (to „uporno“ prepušta tokom radnje filma njegovom kolegi poručniku Kardu (Stenli Bejker)...*prva lekcija koju me je moj deda učio; kad preuzmeš glavnu reč (zapovedništvo) – sam si...*) već više nekog sa otmenim „džentlmensko-oficirskim“ manirima (Mars se susreće sa Venerom preko Neptuna, ali i kroz opoziciju), bez pravog iskustva u borbi (retrogradnost + ukljesterost Merkura), sa već nasleđenom oficirskom tradicijom dede i oca (Mars je u konjunkciji sa Južnim Čvorom – preci) i sl. Međutim kroz ulogu Bromheada on istovremeno iskazuje i veliku hrabrost, odvažnost u borbi i tokom učestalih napada neprijatelja svim svojim bićem učestvuje u odbrani garrnizona (ispunjava na dugacijj način“ herojsku“ simboliku Marsa tipičnog za njegov chart; kroz „nazadno“ kretanje (r) – odbrana, odnosno masovnog

slogana oživljenog među britanskim vojnicima u toku bitke; *do poslednjeg metka..*). Verovatno se u tom forward-back movingu može uočiti i učešće Saturna odnosno njegove dipozitivne povezanosti sa Marsom te je neosporno da kad god dođe do borbe prsa u prsa i sukoba (Merkur u Ariesu) u filmu, javlja se i čvrstina u obrani britanskih vojnika, potreba da se istraje i odupre napadima protivnika (takav nepokolebljiv stav probuđen kod poručnika Bromheada i njegovih sabaraca svakako se može nazreti kroz Merkurov sektil sa dostojanstvenim Satrunom iz Agariesa). S druge strane film u znatnoj meri (skoro 99%) odnosno čitava bitka prikazana njime oblikovana je neptunijanskim elementima i elementima serije 12, i to onakvim kaki se sreću u Majklovom chartu; bitka se vodi pod dalekim, negostoljubivim podnebljem (jug Afrike) sa Zulu plemenom (12 = Neptun + Mars+ uklještenost), čija strategija borbe britanskom vojniku nije dovoljno poznata; bori se s nečim mu stranim, a Zului se takoreći pojavljuju niotkuda (Neptun u Devici je strateški nedefinisan „...ne mogu ni jednog videti, kao da su u zemlju propali...“, mimikrija sa okolinom) masa ih je i prete da progutaju vod protivnika (Neptun – takoreći

kao reka koja nadolazi) učestalo napadaju za ta dva dana (5 napada) i zatim se povlače nakon odbitka napada (retrogradnost i Marsa i Neptuna – ponavljanje), a uz sve to se pojavljuje i lik jednog pijanog sveštenika upornog u nastojanju da svojim propovedima zarad „spasa“ širi raskol među vojnicima (izgnani Jupiter (r) konjunk. Neptun) i niz sličnih okolnosti i događaja koji su uklopljeni u simbiku Majklovog charta...

Kako god, garnizon na kraju uspeva da odbije napade i sačuva svoju vojnu dostojaštvost a poručnik Bromhead zajednom sa poručnikom Karduom i nekolicinom drugih vojnika biva odlikovan za hrabrost iskazanu kroz bitku (dispozicija – završnu reč ima Mars u Ariesu gde je u krajnjem slučaju dostojanstven na način koji mu pripada (uklještenost podržava retrogradnost, odnosno uklapa se u nju, te je za očekivati da se kroz bitke koje podržavaju simboliku da *izvojevati pobedu...*)

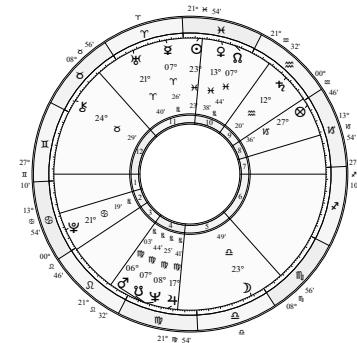
Zulu je proglašen od strane magazina *Total Film* za jedan od sto najvećih britanskih filmova ikad (No. 37) a takođe ga svrstavaju među 100 najboljih ratnih filmova.

2. ALFIE (1966) - OCENA 10 *****

Michael Caine

NATAL CHART
14 March 1933
10:10
Standard time
London, England
51°N 30' 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Drop-off Pacific

Sledeći na listi je film u kome Kejn svojim glumačkim umećem u velikoj meri dotiče fiktivni lik (ili planetarни ентитет) nastao kroz kontakt Sunca i Venere. Naravno radi se o filmu *Alfie*. To je priča o mladom čoviku iz Londona šezdesetih godina prošlog veka koji vodi posve samostalan život mahom okrenut zadovoljavanjem sopstvenih potreba i želja, a prevashodno akcentovanog u sferi ljubavnih odnosa što ga zapravo čini nekom vrstom playboy-a: mnogostrukе veze sa udatim ženama, raspuštenicama, afere, odnosi podstaknuti izbegavanjem obaveza – bilo bračnih, bilo roditeljskih (dakle, Venera je u Ribama = 12, i oslanja se na Sunce koje je umnogome okarakterisano elementima 11. kuće; *postvaljeno na vrhu + postvaka na 23. stepenu* + sto Venera ima opoziciju sa Marsom i Neptunom).

Ipak, upravo zbog spoja te dve planete (Venere i Sunca) mora se priznati da Kejnov Alfie nosi jedinstven šarm, eleganciju, po-

pularnost kod suprotnog pola, mladolikost (Sunce = muskarac) prihvata Veneru; dakle, mlađi muskarac) istančan ukus u odevanju i sl. i time slikovito stavlja u fokus i Kejnov izgled (uredan, obrijan, fino očešljан, plava kosa, plave oči, na malom prstu desne ruke nosi prsten sa rubinom...) ali i njegovo ponašanje (Venera traži zadovoljstvo, a kao je u kontaktu sa Suncem očito je da se radi o onim vidovima užitaka koji prevashodno zadovoljavaju ego potrebe). Kako u Veneri (žensko, odnos, kontakt) istovremeno živi i Mesec za očekivati je da će Alfie svojom pojavom i pričom – u žargonu, *spikom* (imajući u vidu da Sunce vlada i 3. kućom) privući mnoge različite tipove žena: i one udate, u brakovima gde je njihova ženska strana potisnuta, neiživljena, stavljena u drugi plan (Mesec uklješten u Vagi traži pažnju ali je ne dobija u punoj meri od svog bračnog partnera) i one razvedene a željne avanture (Mesec opozicija Uran) pa čak i devojku koja i da-

lje sanja svog princa koji je ostavio i kroz posvećenost kućnim poslovima pokušava da ga zaboravi (Venera živi i u Devicu – klasični arhetip pepeljuge) i sl.

Ma koliko različite sve one bile – i po načinu života i starosnoj granici – imaju jednu zajedničku karakternu crtu; sklonosti da se uvuku u aferu ili veze (Mesec je prikriven kroz ulkještenost a opozicija sa Uranom mu daje iznenađenja); na ovaj ili onaj način bez obzira da li čine grešku (greh) ili ne, tj. ne razmišljajući mnogo u trenutku ulaska u tu vezu o ispravnost svog postupka i posledica koje on može da nosi sa sobom.

Ipak, iako veći deo filma Alfie sve odnose doživjava poprilično nonšalantno u jednom trenutku polako počinje da shvata neizbežnost: s jedne strane samoće u koju zapada, a s druge, posledica koje nose njegova dela (abortus jedne ljubavnice, zatim rođeno dete od druge koje podiže drugi čovek jer Alfie odbija roditeljsku odgovornost...) možda ne kroz neku grižu savest – s obzirom da Sunce i Venera, iako žive u devičanskom Jupiteru (uobičajeno savesnom i odgovornom) ne izmiču njegovoj retrogradnosti i neptunovskoj

osnovi – ali svakako kroz pitanja na koja ne pronalazi odgovor, a pošto se Venera, kao što sam vec predhodno napomenuo, nalazi na na fiksnoj zvezdi Arhernar, imamo slučaj kad se celokuono proživljeno „ljubavno“ iskustvo glavnog junaka skuplja u jednu tačku i dolazi do shvatanja sa kojim se uostalom film i završava.

Kad se osvrnem na svoj život i žene koje sam poznavao i sve što su za mene uradile i ono malo sto sam uradio za njih, izgledao kao da sam dobio sve najbolje.

Ali sta sam ja od toga dobio?

Nešto malo para, pristonju odeću i kola. Povratio sam zdravlje i sloboden sam; ali duša mi nije mirna a ako to nemaš – nemaš ništa.

Ne znam, čini mi se da ako te ne zgrabi jedno zgrabiće te drugo. I gde je odgovor? Ne prestajem da se pitam....

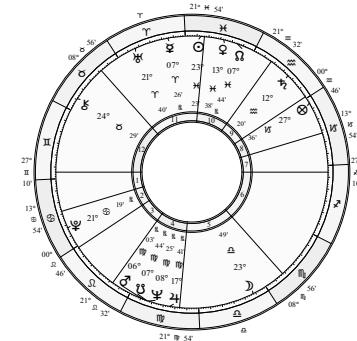
Inače i film *Alfie* je po magazinu *Total film* uvršten među 100 najboljih britanskih filmova svih vremena. Našao na 48. mestu.

3. GET CARTER (1971) - OCENA 10 *****

Michael Caine

NATAL CHART
14 March 1933
10:10
Standard time
London, England
51°N 30' 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Dropical Pacific

„Vratio sam se u ovu govnaru samo da saznam ko mi je ubio brata i ne odlazim dok to ne učinim...“

Jack Carter

A sad – britanski ponos!!! Film koji se po listi *Total filma* našao na 1. mestu najboljih britanskih filmova svih vremena (No.1). dok mu je Britanski Instiut za Film (BFI) dodelio 15. poziciju. Naravno radi se o kultnom ostvaraneju *Get Carter* snimljenom 1971 godine u režiji Majka Hodžisa sa Majkl Kejnom i Brit Ekland u glavnim ulogama, a zasnovanog na romanu *Jack's Return Home*, Teda Lewisa.

Priča prati londonskog gangstera, Džek Kartera, koji se vraća u njegov rodni grad (Newcastle) da bi otkrio nešto više o događajima povezanim sa navodnom „slučajnom“ smrću njegovog brata. Pošto sumnja da se radi o podvali on istražuje i ispituje svoje zemljake, sve dok ne sazna da je čitav slučaj imao zločinačku pozadinu i da je njegov brat svirepo ubijen. Tad sa dobro razra-

đenim planom kreće u osvetnički pohod koji čini da priča postepeno podleže nasilnom i nepredvidivom finalnom ishodu.

Dakle, vidmo čoveka ozbiljne pojave, u crnom mantilu i odelu, odlučnog u sprovođenju svoje namere a karaktreno oblikovanog po drugačijem sitemu vrednosti koji egzistira u kriminalnom svetu, kako zahvaljuci svojoj pronicljivosti i iskustvu polako odmotava klupko misterije vezno za smrt njegovog brata. Shodno tom *fiktivnom prikazu* jasno je da ovde za polaznu tačku uzimam Merkura (vidimo ga i kao vladar Ascedenta, time i karakteriše ovaj film kao jedan od ponajviše „Kejnovskih“) jer kako je on između ostalog u sferi van uobičajnih društvenih normi (uklještenost + retrogradnost), ovde kriminalnim (podstrek tome daje i njegova postavka u Ariesu ali i retrogradnost Marsa i

Neptuna koji žive u njemu) i kako istražuje uzrok smrti (jer bez Merkura u tom svetlu (r), u tom svetlu dvanaestice opremljenim za rad retro(g)radnicku teško da se može zamisliti i roman Agate Kristi. Dakle sklonost ka čepiranju, odgonetanju zagonetke, razrešavanju misterije, znatiželji...) svog brata prikazanog kao navodno samoubistvo, a uz to je dosta odmeren, hladan, proračunat sa potrebom da stvari postavi na svoje mesto (sve te osobine Merkur prima kroz kontakt sa Satrunom iz Vodlige, a u mnogome čak i sam izgled; *slika gore*) razumljivo je da kroz te segmente skrpljene u osnovi Karterove ličnosti dolazimo do Merkura kao njegovog primarnog predstavnika sa svime sto nosi u sebi.

S druge strane, uzimajući u obzir uvek prisutni *forward-back moving* (pozicija – dispozicija) Merkur se primiče teritoriji Marsa, jer ta planeta je osnovni motiv Merkurovog delanja, njegovog kretanja, bilo da je u pitanju naručeno ubistvo ili, u potpuno drugom kontekstu, put (Džekov) u rodno mesto (Mars je u 4. kući te je i rodni grad, a i kraj života) i to baš Newcastle (industrijski centar = Devica 4) zarad nekih neraščišćenih poslova (Neptun). Mars istovremeno ima velike veze sa Džekovim bratom, Frankom, i mogao bi predstavljati njega, ali postoji još jedna bitna planeta (mogući signifikator) koji ne sme da se izbaci iz igre, a to je Sunce (u realnosti vlada Majklovom 3. kućom). Fran-ka vidimo kao običnog, porodičnog čoveka, radnika (Sunce dispozicija u Devici) dosta posvećenog svojoj kćerki (takođe Sunce je u konjunkciji sa Venerom) a nastradalog pod dejstvom alkohola (Neptun i Jupiter usmeravaju Sunce) sletajući kolima u reku (Neptun; smrt usled natapanje tečnošću – iznutra ili spolja). U takvu samoubistvenu smrt Karter

ne veruje (poznavajući svog brata) i odlučuje da otkrije uzrok te misterije. Naravno tu nailazi na čitav splet neptunovskih okolnosti: informacije koje se kriju od njega, anonimni „dobročinitelji“ koji pokušavaju da ga deportuju natrag u London, izloženost pretnjama, stari poznanici čije face i postupci mu intuitivno predočavaju ispravnost njegove slutnje (vere u apsurdnost samoubistva brata) i sl., dok u jednom kritičnom momemtu ne otkrije i segmente učešća porno indutirje u prici nalazeći jedan niskobudžetni (Devica) film (Neptun) sa „zabranjenom“ tematikom u stanu poprilično zgodne prostitutke (Brit Ekland) na kome prepoznaje kćerku svog brata tj. svoju nećaku (ovde planetarno u priču se upliće i Venera (devojka) preko Neptuna (dispozicija) spajajući se sa Marsom u Devici (porno film = Mars + Venera + Neptun +12)). Drugim rečima, uočavamo devojku koja može biti zavedena pogrešnim stvarima i uvučena u događaje koji joj štete (pad Venere). Dakle, otac i kćerka su uvučeni zajedno što sad opravdava uloge Sunce i Venere. Karter dalje saznaće da je taj film zapravo uzrok bratovljeve smrti, s obzirom da Frank nakon što ga nađe preti određenim ljudima da će reći policiji za njega, nakon čega ga kriminalci nasilno opijaju viskijem, stavljaju u kola koja zatim gurnu u reku (dakle, uočavamo neptunovsku nasilnu smrt nastalu kroz bliskost sa Marsom) što podtsiće Karterov gnev i nezaustvljivu volju da sproveđe osvetu, ili bolje rečeno odmazu nad počiniocima zločina.

Treba napomenuti da u svemu tome bez obzira na Karterovu reputaciju i ugled koji poseduje među kriminlanim svetom na svojoj teritoriji (Mekur – pozicija sa svim njansama u Ariesu je takoreći nedodirljiv)

bilo kakvo spuštanje, odnosno grebanje ispod površine zarad saznavnja stvari koje tiše njegov um, i traže zadovoljenje kroz osvetu nosi opasnost i po njega (jest da je dispozitivno Merkura u Devici; *dobar način da se reši misterija*, i time dostojanstven, on se ipak uvlači u aktivnu silu proizašlu iz „živog“ odnosa (konjunkcija) koji postoji između Marsa i Neptuna (dosta kritično mesto), i bilo kakva negativna simbolika oživljena kroz njih može da ga proguta, o čemu najbolje svedoči završna scena gde – nakon sto je veći deo bande umešane u ubistvo brata i zlostavljanje njegove nećake, kroz prevaru, namestajući im ubistvo, strpao iza rešetaka i ubio glavnog lika na isti način koji je on sproveo nad njegovim bratom time namirivši svoju glad za osve-

tom – potpuno neočekivano u finalnoj sceni plaćeni snajperista iz daljine ga pogađa metkom u glavu i Karter umire (4. kuća - Mars) na obali radničkog naselja (Devica) pored Severenog mora (Neptun)...

Mislim da je ovaj film, odnosno lik Kartera, kroz sve njegove događaje, slike, postupke, dobar primer kojim se može pratiti život i smrt onih entiteta (ili fiktivnih likova) koji žive u horoskopu i pod određenim okolnostima se bude i nestaju ali su uvek prisutni na različite načine. Karter je nesumnjivo jedan od onih filmskih likova koji su najviše okarakterisali Kejna i njegovo glumačko umeće, baš zato što je savršeno uklopljen u priču koja je postojala (i postoji) u horoskop slavnog glumca.

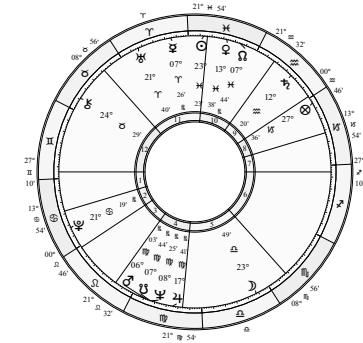
4. PULP (1972) - OCENA 9 *****

Michael Caine

NATAL CHART

14 March 1933
10:10
Standard time
London, England
51°N 30' 0 W 10
12 hours West
Tropical Placids

Godinu dana posle *Kartera Majkl Kejn i Majk Hodžis* ponovo udružuju snage na snimanju filma *Pulp* (*Splačina*). To ostvarenje možda i ne spada među on kultne filmove koji krase biografiju ovog engleskog glumca, ali je meni lično jedan od njegovih najzanimljivih; i po priči, i po načinu snimanja, i po neobičnosti koju nosi radnja premeštajući se neočekivano sa jednog događaja na drugi.

Merkur u Ariesu je i ovde polazna tačka ali na jedan potpuno drugačiji nacin. Lepota mnogostruktosti astrološke simbolike je baš u tome što jednu naizgled jedinstvenu stvar mogu predstaviti na potpuno razičite načine zahvaljujući njihovoj polifonosti i u slučaju likova stvoriti dva karakterno suprotna lika koji egzistiraju u veoma sličnoj sferi (ovde serije 12)

Mickey King (Kejn) je dosta uspešan pisac (Merkur ne samo što piše, već je i ovde retro, ali i vladar 5. kuće te se spajaju 3, 12 i 5 – odnosno javlja talenata za pisanje) jeftinih

krimi priča (uklještenost + Aries + Neptun (r) i Mars (r)) i takoreći izbacuje jednu *noir – priču* za drugom jer mu je osnovni moto da književnom kvanitetu da prednost u odnosu na književni kvalitet (tu njegovu brzinu pisanja uočavamo kroz (r) Marsa s obzirom da ga retorgdanost u tom smislu ne usporava već, naprotiv, iznutra (živi u njemu) podstiče (Merukur (r)) za pismeni rad). Kao Englez (Merkur u Ariesu – čovek iz Engleske) koji već više godina živi i radi u Rimu (vidimo da je Merkur povezan sa Saturnom iz 9. kuće (inostranstvo) kojom uzgred rečeno i vlada a prirodna njihovog orbis od 5 stepeni ukazuje na uzrok te poveznato tj. na *kreativni rad*) Mickey uživa solidnu popularnost među čitalačkom publikom, zahvaljujući kojoj jednog dana dobije i ponudu u vidu velike novčane sume da napiše biografiju poznate ličnosti čiji identitet mu se odmah ne otkriva. Zarad toga mora krenuti na put do zabačenog mediteranskog ostrva gde anonimna ličnost živi i upoznati se sa njim, a blagovremeno će u

toku puta biti kontaktiran o pojedinostima... Kasnije se ispostavi da je „čovek misterija“ zapravo bivši filmski star – Preston Gilbert, poznat po ulogama gangstera i loših tipova sa kojim je svojevremeno i u privatnom životu drugovao, a sad umire od raka i želi da napiše biografiju pre ga poseti strašni Kosač.

Dakle, očito je da se i ovde naziru kao vodeće sve karakteristike *Nepuna i serije 12* nijansiranih sa svih strana – put u nepoznato (*nijansa – Jupiter (r)*), veza sa filmom kriminalističke sardžine (*nijansa Mars (r)*), zagonetna ličnost (u Neptunu živi Sunce (poznato) te ovde u njemu vidimo i nepoznatog „poslodavaca“ (donekle učešće ima

i Jupiter) dok Merkur povlačeći se u Devicu (rad, služenje...) postaje pisac angažovan u privatne svrhe (4. kuća)). Vidimo zatim i za bačeno ostrvo, kao i niz sumnjivih događaj koje prate Kingovu avanturu...

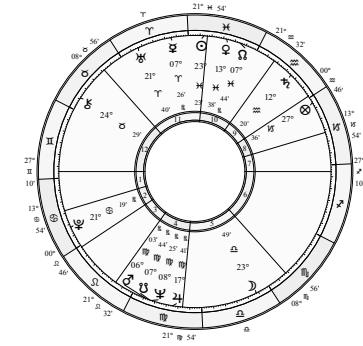
Kako god, samo par dana nakon sto mu King stigne u posetu Gilbert biva ubijen na proslavi svog rođendana (Mars - Neptun = atentan) pred familijom, od strane nepoznatog izvršioca zločina, ne ostavljujući Kingu nikavu drugu mogućnost da dođe do finalnog zaključka sem da sproveđe sopstvenu istragu ulazeći u ulogu „privatnog detektiva“ poisto-većujući se tako sa junacima svojih dela.

5. MAN WHO WOULD BE KING (1975) - OCENA 10 *****

Michael Caine

NATAL CHART
14 March 1933
10:10
Sandringham
London, England
51 N 30' 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Tropical Placidus

A glorious band, the chosen few
on whom the Spirit came;
twelve valiant saints, their hope they knew,
and mocked the cross and flame.
They met the tyrant's brandished steel,
the lion's gory mane;
they bowed their heads the death to feel: who follows in their train?

1975. godine Džon Hjuston odlučuje da ekranizuje priповетку Radjara Kiplinga pod nazivom " Man who would be king (Čovek koji je htio da bude kralj) " po mnogima proglašena za najbolju priču ikad napisanu na engleskom jeziku. Iako je Hjuston to delo nameravo još pedestih godina prošlog veka da prebaci u svet pokretnih slika zajedno sa Klerk Gejblom i Hemfri Bogartom kao glavnim protagonistima, sticajem sudbinskih okolnosti film je odlučio da zaživi baš sedamdestih godina (po meni zlatnom dobu filmske umetnosti) i time doneo uloge dvojici glumaca koji su ostvarili jedan od onih tandemova koji su ušli u mit filmskog sveta. Naravno, radi se o dvojcu: Majkl Kejn – Šon Koneri.

Priča je smeštena u podneblje Indijskog podkontinenta i odvija se krajem 19. veka prateći "suludu" nameru dvojice bivših vojnika – podoficira – britanske armije; Peachy Karnehana (Majl Kejn) i Daniela Draveota (Šon Koneri) da postanu kraljevi Kafirista; teritorije potpuno nepoznate (neistražene) ljudima sa zapada.

I Peachy i Danny bi se mogli nazvati rođenim prevarantima s obzirom da su za vreme vojne službe i nakon nje iz sebe ostavili pozamašan dosije ispunjen ilegalnim radnjama počev od šverca, preko prevara, primanja mita i kradene robe, pa sve do direktnog uceњivanja radže ("sto je manje rečeno o našim zanimanjima to je bolje, jer smo svašta radili u svoje vreme", Dani Draveot). Upravo ta nepopravljivost, želja za avanturom kao i neugasla koristoljubivost postavljne u venciskom delu dogadjaja koji ih prate na putu "vojnickog sazrevanja", podstrekaci su upuštanja u neizvesno putovanje, u nepoznatu im zemlju koja će promeniti njihove živote.

Dakle ovo je film gde Kejn ponovo (uz spomenutog Zulua) navlači uniformu britanskog vojnika (Merkur – Aries – spušta se u Marsa u Devici) ali ovog puta obeleženog kao prevaranta (drugačija manifestacija retrogradnosti i Neptuna) koji služi svojim ciljevima, odnosno onoj viziji koju deli sa "bratom" Danijem (Mars je u konjunkciji sa Jupiterom – veoma su slični po načinu razmišljanja (obostrana retogradnost – isti Merkurov znak) i sporvođenju akcije koja za osnovu ima neku mutnu radnju (između njih je Neptun kao zajednicki sadržalač; setimo se i stelijuma; 3 u 1) Ovde je zanimljiva uloga Jupitera koji je između ostalog i vladar natusove 7 kuće (svi vidovi partnerstva, a ovde *filmski partner*) kojim je predstavljen Danijel Drevot – *krupan covek sa dugim sedim zulufimma, prava dobričina* kako ga u jednoj sceni Piči predstavlja Kiplingu. Uočljivo je da kako radnja filma odmiče, Dani sve više preuzima ulogu te planete, poprima njena obeležja (naravno kroz klasifikaciju u chartu) i podleže onome sto se zove Zevsov kompleks*, (čitao sam da je psihologija je u nekim postupcima vladara utvrdila ono što bi se moglo nazvati kompleks Zevsa; to je sklonost da se monopolizuje vlast; da se ostvari i održi po svaku cenu autoritativnost koju prati nedostatak u razumu. Zevsov mit je mit o rođenom vođi (prvenstveno kralju, vladaru..), iz koga proizilazi svaka vlast a koji može u nižim sferama imati i oblik mita o ocu, zakonodavcu, sudiji, profesoru i sl.) **jer** nakon što sticajem veoma srećnih okolnosti uđu u Kafiristan (*Neptun - planinski teren, religija nepoznata, broja stanovnika nepoznat...* rekao bi i da ih Neptun kroz te srećne okolnosti zapravo mami u zamku) u nameri da profitiraju od rata koji se vodi među plemenima (dakle, uticaj znak Virgo

- više manjih etničkih grupacija na velikoj teritoriji između kojih postoji vekovna ne-trpeljivost – Mars) i tek sto zahvaljući neu-kosti tog naroda (Neptun) i stvorenoj iluziji na bojnom polju (Dani ostane “živ” nakon “proboda” streлом), Dravot bude proglašen za kralja (zapravo boga, naslednika Alek-sandra Velikog koji je tu zemlju svojevrsno pohodio kao jedini zapadnjak) u njemu sve više narastaju Zevsovi afiniteti uočni kroz potrebe: da uzme sebi ženu - prelepou domo-rotkinju Roksanu (u Jupiteru živi Venera), da deli zakone među stanovnicima, da zadrži veliki ugled i (straho) pošotvanje stvorenog među njima i, da na kraju krajeva, ostane u toj zemlji i bude njen suvereni vladar – kralj, što mu se na kraju obiva (ali bukvalno) o glavu (u Jupiteru živi i Sunce te vuče na kraljevsko, doduše iskrivljeno, jer je *on tu i iz-gnanstvu* – kao sto je i Deni na nepoznatoj mu teritoriji u čije običaje se razume koliko i guska u pitu od krompra a ugled živi zahvaljući masovnoj iluziji (Neptun, Sunce iz Riba) stvorenog među neukim narodom). Peachy za sve to vreme ima na umu samo da uzme plen i napusti to mesto (Marsu nije sta-lo do vlasti jer je vojnik, iako može bit pre-frigan na vojni način i dosta snalažljiv u ati-picnim okolnostima s obzirom na prisustvo Merkura. Njegova jedina briga je da sprovde uspešnu akciju i ide dalje bez zadržavanja, na šta nagovara i Denija u jednom momentu nakon sto mu njegova neocekivana odluka da ostane izazove čuđenje udruženo sa popriličnom dozom cinizma. Lično mi je bilo veoma interesantno zapaziti u jednom delu filma dijalog kojim se oživeo arhetipski odnos Marsa (vojnik) i Juptera (vladar).

Dani: “Znaš, ako ćemo glumiti da sam ja bog, trebao bi i ti da se klanjaš kad ja prolazim kao i svi ostali...razumeš pojave radi...nema uvrede...”

Piči:(gledajući ga...) “Ne, naravno Deny.”

Ipak, koliko god delili iskustva, zajedničke doživljaje, prevarantske vizije tako su podelili i tragičan ishod cele avanture koja ih je pratila (ponovo kao i u slučaju Kartera manifestacija 4. kuće i prikrivene opasnosti koje sa sobom nose Mars, Neptun i Južni čvor operirajući na njihovoj teritoriji). Urođeni-ci su im nakon otkrivene prevare presudili na svoj način; Dani završava u provaliji zajedno sa kraljevskom krunom što je krasila njegovi glavu i pojavu (upada u Juzni švor preko Neptuna) a Peachy razapet između drveća, ipak preživi nekim čudom sigurnu smrt i vrati se kući kao bogalj, telesno defor-misan prosjak (Južni cvor u Devici = fiziolo-gija, telo) željan da iznese čitavu priču bratu Kiplingu na videlo.

Za kraj bi samo parafrazirao zanimljiv razgovor u jednoj sceni koj se vodi između poglavice plemena i glavnih junaka priče nakon što ih urođenici prvi put ugledaju.

Bilyy Fish (prevodilac): “*Poglavica želi da zna odakle dolazite?*”

Dany Dravot: “*Reci mu da smo pali s neba.*”

Otahh Grozni (poglavica): “*A, Avatar!*”

Billy Fish: “*Želi da zna da li ste bogovi?*”

Peachy: “*Ne bogovi, Englezi, što mu dode najbliza stvar!*”

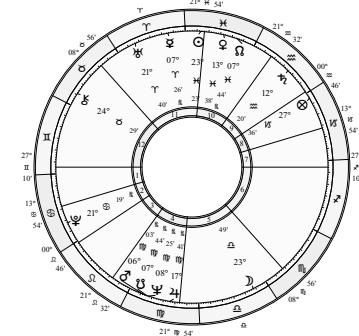
6. EDUCATING RITA (1983) - OCENA 8 *****

Michael Caine

NATAL CHART

14 March 1933
10:10
Standard time
London, England
51° N 30' 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Drop-off Pacific

Ovaj film sam uvrstio u izbor ne samo radi Kejnovе uloge (za koju je uzgred rečeno dobio nagradu BAFTA) već i zato što se na jako intersantan način uspostavlja "hemija" koja postoji između njegovog Jupitera (on – učitelj) i Venere (Rita – njegova učenica).

Kejn glumi Franka Brajana - srednjočešnjog docenta, profesora književnosti (Jupiter u Devici) na Otvorenom Univerzitetu koji opisuje sebe kao „užasnog, ali dovoljno dobrog, za svoje užasne studente“ (ovde se već osećaju naznake izgona planete, kao i njena retrogradnost), notornog alkoholičara (konjunkcija Neptun), zaraslog u bradu, skromno odevenog u već iznošeni somotski sako, farke i belu jeftinu košulju (Devica) pomalo neurednog (Jupiter je tu stranac pa nema mnogo smisla za pedantnost i urednost ovog zemljjanog merkurovog znaka) kako po izgledu tako i po spontanim stavovima i dosetkama prožetim nijansama cinizma i crnog humora naročito kada su u pitanju uspostav-

ljene književne vrednosti od strane književnih kritičara; *Blejk, toliko toga su pisali o njemu. Znate li šta je on? On je jedan mrtav pesnik i to je sve!* (osećaj izgona + retrogradnost = neistomišljenost sa standardnim kritičkim umom tj. Devicom). Naravno, Frenk po tom pitanju ne štedi ni studente kao sledbenike loze velikih pisara i „tumače“ velikih pesnika i pisaca:

Rita: „Da li ti se dopada pogled sa ovog prozora?“

Frank: „U stvari nisam često razmišljaо о tome. Ponekad dobijem nagon da nešto bacim kroz njega.“

Rita: „Šta?“

Frank: „Studenta, obično...“

Možemo tokom filma zapaziti i da ga žena vara sa direktorom univerziteta (Jupiter je povezan sa Venerom + Suncem (čovek na položaju) preko Neptuna) a on na te „simptome“ ne obraća mnogo pažnje jer veći deo slobodnog vremena provodi u kafani (Neputn u 4. kući =

moguća birtija kao zamena za kuću). Saznaje se dalje da ima i jedan nespešni brak iza sebe (takođe uzeto u tu svrhu vidim i *opiziciju sa Venerom* (brak) iz Riba orbisa 4 stepena; ukaz na razvod) i nekog ko je ideal sebe *kao uspešnog poete* prestao da sledi još davnih dana (opozicija i sa Suncem iz Riba orbisa 5 stepeni i Venerom = kreativnost, inspiracija, pesnička dela...) i niz drugih stvari koje ne idu u prilog slici odgovornog, sabranog i marljivog čoveka – profesora na prestižnom univerzitetu.

Jednog dana na vrata njegove kancelarije ulazi poprilično zgodna i lepuškasta devojka, Rita (na scenu stupa Venera iz Riba), po zanimanju frizerka (Venera konjunk. Sunce u Ribama – ulepšavanje) ne toliko bistra i načitana (uglavnom njen čitalački repertoar čini gomila „lubića“) koja želi da kod nje- ga studira književnu kritiku kao vanredni učenik zarad unutrašnje potrebe da se „pro- nađe“ i nezadovoljstva trenutačnim životom koji vodi. Tu već imamo jednu od aluzija na prepoznatljivu karakteristiku znaka Ribe bez obzira koja planeta se našla u njima: to je *problem identiteta*. Rita ima poteskoće (ali i potrebu) da nađe svoje mesto pod suncem (u prilog toga saznjem već na početku filma da joj je pravo ima Suzan ali ga je svojevoljno zamenila sa Rita), a taj put pronalaženja je prevashodno vuče da svoje atribte ženstvenosti zameni intelektualnim kao primarno propoznatljivim, što je možda i greška (pad Venere) na koju joj Frank predočava već u startu, odbijajući je (bez obzira na saglasje koje prirodno postoji između Jupitera i Venera ovde postoji kao opozicioni odnos) jer je svestan da povlačeći Veneru preko sebe kroz *forward – back moving* u znak Device on joj oduzima prirodnost: prirodnu spontanost i šarm koji već na prvi pogled uviđa

kod nje i što mu se zapravo veoma sviđa: „*Ako želiš imati kritički um moraćeš da se menjаш... Ne znam da li želim da te naučim... to sto ti sad imaš je suviše vredno...ako to želiš moraćeš da potisneš, možda čak i da napustiš sve zajedno, svoju jedinstvenost...a ja ču morati da te promenim...*“ (astrološki prevedeno: moraćeš ući u Devici (disp.) ja sam se svojevremeno zajebao, ali to mi je već nekako bilo predoređeno (startna osnova Jupitera je u tom znaku) i pogledaj me sada (tu sam među mnoštvom ovih ludaka koje mi donosi Neptun (masa, kolektiv) a ti želis da i tebe povučem sa sobom (disp.) radi gomile šupljih fraza, citata, već unapred prepoznatljivih književnih komentara....*Nećeš pevatii bolju pesmu, pevaćeš samo drugačiju pesmu.*

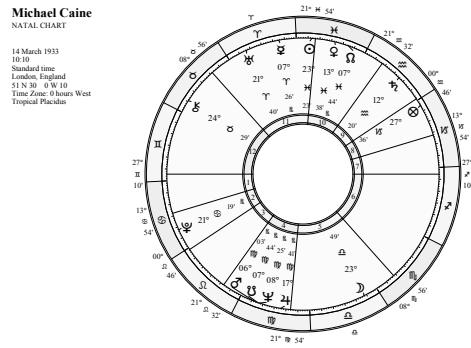
Ipak, Frank prihvata Ritu koja je odlučna u svoj nameri i ne želi drugog profesora sem njega zato što je on „jedan ludi profesor koji bi da baca svoje učenike kroz prozor“ i tu između njih počinje da se razvija svojevrsna hemija koja prati tok filma zajedno sa obostranim simpatisanjem i kritičnim momentima među njima (spontano odvajanje Rite od starog dobrog Franka koje se javlja sa sve većim prihavatanjem Rite u krug književnika). Međutim interesntno je da bez obzira koliko Rita napredovala u svom obučavanju tokom film i koliko ulazila u taj tok transformacije ili kako kažu *reformiranja*, ipak na kraju zadržava svoju prirodu (dispozicija iako pokrenuta nije fiksna već je ostvarena kroz *constant moving*) i uviđa koliko je Frenk zapravo veliki profesor i koliko joj je kao čovek drag (Venera+ Jupiter). Zanimljivo je kroz predhodno obrađivan primer i ovaj uočiti polifonost Jupitera; kako se pod različitom simbolikom (okolnostima) različito manifestuje u izgonu ne gubeći svoju osnovnu klasifikaciju...

7. DIRTY ROTTEN SCOUNDRELS (1988) - OCENA 8 *****

Michael Caine

NATAL CHART
14 March 1933
10:10
Standard time
England
51° N 30' 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Drop-off Pacific

Koliko je Makl Kejn svestran glumac, sposoban da igra različite uloge i s uspehom svoje glumačko umeće prikaže u filmovima različitog žanra svedoči i sledeći film na listi – *Dirty rotten scoundrels* (*Prljavi pokvareni prevaranti*) – 100% komedija.

Razmisljajući o Lorensu Džejmisonu (liku koga „oživljava“ Kejn) nisam mogao a da se ne prisetim lika kome je Majkl podari filmski život dvadesetak godine pre – naravno, reč je o već spominjanom Alfiu – i spontanе faze sazrevanja koje bi jedna fiktivna ličnost imala u slučaju da nastavi život kroz filmski svet usavršavajući svoje talente. U tom smislu Lorens Dž. bi mogao biti Alfie – sad stariji, iskusniji, zreli, mnogo više usredeni na finansijsko stanje suprotnog pola, takoreći majistor svog zanata – majistor prevare u svetu bogatih žena.

Lorensa Dž. vidom kao prefinjenog, učitivog gospodina sa manirima (Sunce u Riba – ma kojim je predstavljen prihvata lepu Vene-

ru) koji na slaktorečivu i primaljivu laž prožetu efektom narastajućeg saosećanja kod partnerke, uglavnom predstavljajući se kao emotivno skrhani, bankrotirani princ nepostojeće zemlje trećeg sveta koga je verenica uz to napustila, pridobija novačanu pažnju od imućnih (i ne bas inteligentnih) dama sa sumnjivim moralom.

Dakle, slika na astrološkom nivou je očigledna: imamo jednu prefinjenost i zavodljivost po izgledu i ponašanju koju nosi Sunce prihvatajući Veneru, a koja se koristi u svrhe prevare (polifonost Riba kao dvojnog znaka i činioca 12 – ice) i stvara odnos (Venera) koji za cilj ima iznuđivanje novca od bogatih žena (preko Venere Suncu dolazi Mesec – žene) a što se između ostalog vidi i kroz konjunkciju Venere sa Severnim Čvorom u vodenom znaku (plodan) ali i kroz njen trigon sa Plutonom u Raku (takođe voda) pa ako uzmemo za primer novac, ovde ga može biti u izobilju, a Sunce će znati da ga nanjuši

i biti slobodno da ga „podeli „, sa imućnim damama. I može se reći da Lorensov „posao“ ide ko po loju, sve dok se na njegovoj teritoriji ne pojavi Fredi Benson (Stiv Martin) - sitni i nedovoljno iskaljeni prevarant sa velikim ambicijama (ovde podosta prikazan Merkurom u Ariesu), i obruši na Lorensov plen. Možda ne velika pretnja iskustvom, niti dovoljno dorastao igrač za Lorensov, ali kako on sam jednom u toku filma kaže: „lovovokradica koji puca na zečeve, može uplašiti i oterati veliki plen“...

Pošto na obostrano zadovoljstvo jedan može uceniti onog drugoga jedino zajedničko rešenje za ostanak na teritoriji je opklada koja se rađa između njih a glasi da prvi koji izvuče određen novčani iznos (50.000 dolar-a) od nasumično izabrane devojke Dženet Kolgejt – američke kraljice sapuna – ostaje, a gubitnik napušta mesto zločina. Neću mnogo ulaziti u dalji tok radnje već samo predo-

čiti „bojno polje“ prikazano u chartu preko Marsa i Jupitera zajedno sa Neptunom u kome živi Venera, a sve zajedno u Devici. U tom filmu (ili filmu u filmu) pratimo njihovo nadmetanje za novčanu naklonost gospodice Dženet. Fredi preuzima ulogu ratnog vetrana – invalida sa neizlečivim emocijolnim problemom (mentalnom traumom) usled koje su mu se oduzele noge i vezale ga za kolica (Mars (vojnik), Juzni čvor (nesrećan slučaj na fiziološkom nivou –s obzirom da je u znaku Device) , Neptun (psihičkog prekla)), a Lorensov ulogu doktora Emila Shauphausena (trećeg!!!) – vodećeg psihijatara iz Linheštajna koji (sticajem „nepredviđenih“ oklonosti) preuzima njegov slučaj i „pomaže mu“ da stane na noge (Jupiter, Neptun, Devica). Sve je to naravno propraćeno nizom komičnih situacija i neočekivanim završetkom filma gde se ispostavlja da obojica izlaze kao gubitnici.

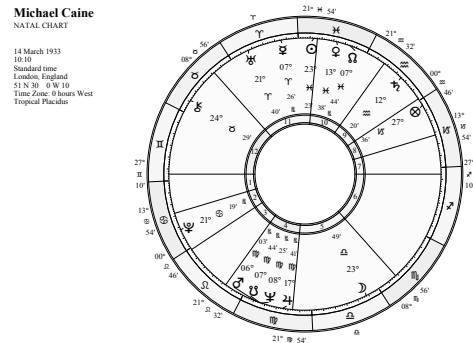
8. QUIET AMERICAN (2002) - OCENA 9 *****

Michael Caine

NATAL CHART

14 March 1933
10:10
Standard time
London, England
51° N 30' 0 W 10
Time Zone: 0 hours West
Drop-off Pacific

I za kraj jedan film u kome Kejn dotiče i Saturna u Vodoliji. Možda ne potpuno kroz ulogu ali činjenca je da godine i iskustvo čine svoje kako u privatnom životu tako i u onom filmskom i ulazeći u finale stežu se obruči i sve više bivamo oblikovani njima našom pojavom. To je film koji je rađen po romanu Grejama Grina, a Kejnu je doneo nominaciju za prestižnu nagradu Oskar u kategoriji najbolji glumac, i uvrstio se u red onih ostvarenja po kojima će Majkl svakako biti upamćen na kraju svog glumačkog hodočašća (Satrun inače i vlada Majklovom karijerom kao gospodar 10. kuće horoskopa).

Ja sam ulogu Thomasa Flowera na Kejnovom astrološkom nivou prepoznao kroz zajedničku aktivaciju Saturna i Sunca, bez obzira na njihovu aspektну nepovezanost: Saturna – zato sto se radi o zrelom muškarcu, ozbilnjom čoveku koji je vec zakoračio u sedmu deceniju života, iskusnom britanskom novinaru – ratnom reporteru (Saturn (10 -9)

je u aspektu sa Merkurom što upućuje na karijeru novinara u „paralelnom“ filmskom svetu) koji živi u Sajgonu (9 – inostranstvo, 12. stepen – dalji predeli) kao posmatrač rata (držeći se podalje od svih ratnih aktivnosti; *nemam svoje mišljenje, ne preuzimam akcije i ne mešam se...samo izveštavam o onome što vidim*) koji se vodio između francuskih kolonijalnih snaga i domaćih, komunističkih snaga severnog Vijetnama 50-ih godina prošlog veka (Merkur je za tu priliku smešten u znaku Ariesa (*ratne okolnosti*), i time povezan sa Satrunom koji ne uzima aktivno učešeće već deluje kao posmatrač (Saturn je ubedljivo najmanje aspektovana planeta – jedinu vezu ima s Merkurom što ga čini donekle izolovanim u odnosu na ostale, ali uvučenom u ratnu igru na pasivan način).

(Ipak, sem Merkura, bazično ratno žariste kao i većina kritičih filmskih predela i situacija vec više puta pomenutih u Kejnovom natalu je prikazana putem čitave planetarne

konfiguraciju modifikovne kroz znak Device. A i sam Vjetnam kao država se vezuje za taj znak).

S druge strane Flowera možemo videti i kroz Sunce zahvaljuci dvojnom aspektu zi-vota koji vodi. Iako je oženjen (doduše traži razvod od supruge koja mu, kao „dobra katolkinja“, to ne želi priuštiti) svoju pravu ljubav pronalazi kod ljubavnice; prelepe Vjetnamke - mlade plesačice (hostesa) Fon. (Sunce je u Ribama pored Venere te je voli previše; voli je svim svojim bićem (egzaltira je)), koja mu uzvraća ljubav ali se istovremeno i nada njegovom razvodu jer bi joj to omogucilo da mu u život uđe zvanično – kao supruga (ovde vidimo kontradiktornu situaciju u odnosu na recimo film *Educatin Rita* kad vidimo Kejna kao Franka koji je dva puta dobio razvod (možda i nevoljno) ali samo zato što je tu predstavljen Jupiterom (opozicija sa Venerom i Mesecom), a ljubavnik Suncem (čvrsca i bliža veza putem konjunkcije sa Venerom i Mesecom). Dakle, u zavisnosti od načina na koji se reprodukuju i uloga koje otelotvoravaju zavisi i vrsta odnos koji će se stvorti. Videli smo da ne toliko savesni Alfi uzima kroz Veneru zadovoljstva i koristi žene, bez želje da se veže, dok posvećeni Thomas koji želi ljubav jedne žene trpi od druge (Ribe su takođe i dvojni znak pa su kombinacije višestruke).

Spomenuo sam već na početku da je ovde Venera postavljena na zvezdi Arkturus u sa-zezdu Eridansu (*Podzemna reka*) što je bitno za primeti u ovom slučaju, jer u mnogo-me izoštrava filmsku sliku po pitanju odno-sa koji Fon (Venera) ima sa Thomasom kao oženjenim muškarcem (Sunce), njihove veze predodređene na bračni neuspeh, ali i očin-ske figure koju mlada devojka po svoj prilici vidi u njemu. To su tri značajne karakteristi-ke sazvežđa Eridanus ispoljene u slučaju kad se Venera nađe pod njegovim uplivom.

Treći akter značajan za priču je Alden Pyle; tajni obaveštajac američke službe (OOS prethodnik CIA) poslat da upravlja ratom po interesima SAD a u međuvreme-ni biva strastveno zaveden sa Fon i na tom mestu počinje da se gradi priča ljubavnog trougla koja će na kraju rezultirati tragičnim ishodom po njega... Pyle svojim tajnom ali odvažnom pojavom iza koje se krije politič-ka ambicija dosta ulazi u simboliku Merku-ra i svih njegovih nijansi o kojima sam već pričao.

Kada dođete u Vijetnam shvatite ljubav za nekoliko minuta, ostalo morate doživeti. Kažu da ćete ono što tražite naći ovde. Kažu da u svakoj kući ima duha i ako se pomirite s njim, biće tih.